

LA MIRADA DEL BISBE

T'interessa la vida eterna?

Molts milionaris busquen remeis per viure centenars d'anys. Però, en lloc d'afegir anys a la vida, no seria millor donar vida als anys? La filosofia ens planteja la pregunta clau: com donar sentit i vida a cada dia? Francesc Torralba ho diu amb claredat: «La qüestió no és quant temps vius, sinó què en fas». I Josep Maria Esquirol ens recorda que la vida bona no és espectacular ni plena d'efectes especials, sinó feta de proximitat i cura, de resistir la superficialitat amb gestos que humanitzen.

El desig de plenitud és universal. Però, Jesús el porta més lluny: no només promet vida, sinó vida en abundància (Jn 10,10) i vida eterna. Com? Amb les Benaurances (Mt 5,3-12), que no són poesia naïf, sinó un manifest de felicitat real: feliços els pobres, els nets de cor, els qui treballen per la pau. No parlen d'una felicitat fàcil, sinó d'una llibertat interior que transforma relacions i societats.

El papa Francesc ho resumeix a *Gaudete et Exsultate*: «Les Benaurances són el carnet d'identitat del cristià» (GE 63). I el papa Lleó XIV, a *Dilexit te*, afegeix: «L'amor que no es tradueix en gestos concrets és només una paraula buida». Aquesta és la clau: la vida eterna no és un «premi final», és una qualitat nova que comença aquí i ara quan, caminant amb Jesucrist, vivim amb justícia, humilitat i misericòrdia. Un camí de plenitud que no s'acaba amb la mort.

Torralba parla de buscar bellesa, bondat i veritat com a camí de sentit; Esquirol, d'«habitar la vida» amb profunditat. Les Benaurances són exactament això: una manera d'habitar el món que dona arrels

i horitzó. I la història ho confirma: plena d'homes i dones sants —com els que celebrem cada 1 de novembre— no perfectes, sinó valents, que han viscut així i han canviat el món.

Enmig d'una cultura superficial, les Benaurances ofereixen un camí robust i alliberador. Una vida plena que no s'acaba amb la mort, sinó que s'obre a l'eternitat. Vida eterna.

T'interessa la vida eterna? No és una pregunta impossible, sinó el senyal que busques plenitud i veritat. Si la resposta és afirmativa, comença ara de la mà de Jesucrist, vivint amb coratge, estimant

sense càlcul i deixant que l'amor sigui la teva empremta en aquest món. A l'Església ho podem parlar, gaudir i celebrar. Ho fem cada diumenge.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

I tot funciona...

Hem viscut molts moments excepcionals en la nostra vida admirant la Natura. Des de la criatura més menuda i insignificant fins a la immensitat del què s'ha estat anomenant l'Univers. Ens perdem en les dimensions i en la configuració d'aquest tot. Per això ara proposen que l'anomenem multiunivers perquè suggereixen que hi ha diversos universos no connectats entre si i que en conjunt formarien la totalitat de l'existència. Ja ens ho aclariran.

També espontàniament ens hem quedat absorts en la contemplació de les obres d'art que mostren la bellesa i l'expressió de la profunditat de l'ànima humana amb un llenguatge diferent a la paraula que no ho pot transmetre. I què en podem dir de l'embaïllament que ens

produeix descobrir aquells monuments que s'erigeixen per damunt de tot altre edifici fent-nos adonar que es pot plasmar la transcendència en les formes harmòniques que exhibeixen provocativament.

I què n'hem de dir de les accions heroïques de tantes persones que ens han captivat per la seva magnificència en fer sortir de dins la més gran de les expressions d'amor: el sacrifici i l'entrega a l'altre, fins a donar la vida.

Però tot això queda petit quan contemplem la vida quotidiana dels nostres pobles i ciutats. Adonar-nos que tot funciona, de vegades no suficientment bé,

però la majoria de vegades sí. Portadors d'una mirada crítica malaltissa, no valorem prou l'ordre social i el funcionament ordinari de les societats humanes i també animals. L'organització de la vida dels pobles i ciutats és un autèntic miracle forjat amb la convivència. Treballat permanentment per tots per elaborar un teixit on cada fil és imprescindible i irremplaçable. Que puguem anar a la botiga i, instants abans, hagin passat a proveir el producte. Que surtis al matí al carrer i ja no hi hagi brutícia per terra, que algú ha recollit, ni brossa als contenidors, que prèviament cadascú ha omplert amb consciència d'ajudar-nos a

mantenir net l'entorn. I dels serveis d'emergències, què n'hem de dir. Amb un senzill gest d'un dit prement un sol botó SOS i acudeixen 24 mans que venen a posar-se al teu servei perquè recuperis l'estat de benestar que havies perdut.

Quan ajuntes totes aquestes mostres de perfecció humana pots fàcilment enlairar-te de la Terra i començar a experimentar la perfecció del Cel. Parafrasejant l'evangeli, si nosaltres imperfectes i limitats com som sabem dotar d'ordre i perfecció el nostre entorn, com ha de ser aquell lloc on l'ordre i l'organització ens venen assegurats pel gran Ordenador, Aquell que en la seva ment i en el seu cor allotja la Plenitud. Deixem-nos estimar per Déu.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LA MIRADA DEL OBISPO

¿Te interesa la vida eterna?

Muchos ricachones buscan remedios para vivir cientos de años. Pero en lugar de añadir años a la vida, ¿no sería mejor dar vida a los años? La filosofía nos plantea la pregunta clave: ¿cómo dar sentido y vida a cada día? Francesc Torralba lo dice con claridad: «La cuestión no es cuánto tiempo vives, sino qué haces». Y Josep Maria Esquirol nos recuerda que la vida buena no es espectacular ni está llena de efectos especiales, sino que está hecha de proximidad y cuidados, de resistir la superficialidad con gestos que humanizan.

El deseo de plenitud es universal. Pero Jesús lo lleva más lejos: no solo promete vida, sino vida en abundancia (Jn 10,10) y vida eterna. ¿Cómo? Con las Bienaventuranzas (Mt 5,3-12), que no son poesía naif, sino un manifiesto de felicidad real: felices los pobres, los limpios de corazón, quienes trabajan por la paz. No hablan de una felicidad fácil, sino de una libertad interior que transforma relaciones y sociedades.

El papa Francisco lo resume en la *Gaudete et Exsultate*: «Las Bienaventuranzas son el carné de identidad del cristiano» (GE63). Y el papa León XIV, en *Dilexi te*, añade: «El amor que no se traduce en gestos concretos es solo una palabra vacía». Esta es la clave: la vida eterna no es un «premio final», es una calidad nueva que empieza aquí y ahora cuando, caminando con Jesucristo, vivimos con justicia, humildad y misericordia. Un camino de plenitud que no termina con la muerte.

Torralba habla de buscar belleza, bondad y verdad como camino de sentido; Esquirol, de «habitar la vida» con profundidad. Las Bienaventuranzas son exactamente esto: una manera de habitar el mundo que da raíces y horizonte. Y la historia lo confirma: llena de hombres y mujeres santos —como los que celebramos cada 1 de noviembre— no perfectos, sino valientes, que han vivido así y han cambiado el mundo.

En medio de una cultura superficial, las Bienaventuranzas ofrecen un camino robusto y liberador. Una vida llena que no se acaba con la muerte, sino que se abre a la eternidad. Vida eterna.

¿Te interesa la vida eterna? No es una pregunta imposible, sino señal de que buscas plenitud y verdad. Si la respuesta es positiva, empieza ahora de la mano de Jesucristo, viviendo con coraje, queriendo sin hacer cálculos y dejando que el amor sea tu huella en este mundo. En la Iglesia lo podemos hablar, disfrutar y celebrar. Lo hacemos cada domingo.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Nova Cadena de Pregària per les Vocacions

La diòcesi de Sant Feliu de Llobregat pregarà de manera especial per les vocacions al sacerdoci, a la vida religiosa i a la matrimonial. Arriba una nova edició de la Cadena de Pregària per les Vocacions en què hi participen les diòcesis amb seu a Catalunya al llarg del mes de novembre. En el cas de la nostra diòcesi es faran els dies 9, 19 i 29 de novembre.

La Delegació de Pastoral Vocacional del Bisbat de Sant Feliu prepara, com cada any, el material específic per a la Cadena de Pregària per les Vocacions presentant diferents testimonis vocacionals.

La Cadena de Pregària arrencarà a:

- L'arxidiòcesi de Tarragona el diumenge 1 de novembre i els dies 11 i 21;
- Barcelona les pregàries es faran els dies 8, 18 i 28;
- La diòcesi de Girona, els dies 2, 12 i 22;
- La de Lleida, els dies 3, 13 i 23;
- La de Solsona, els dies 4, 14 i 24;
- La diòcesi de Tortosa s'unirà a la pregarà els dies 5, 15 i 25;
- La d'Urgell, els dies 6, 16 i 26;
- La de Vic, els dies 7, 17 i 27;
- La diòcesi de Terrassa els dies 10, 20 i 30 de novembre.

Estimats joves, «la vida de vosaltres no és un «mentre tant». Vosaltres sou l'ara de Déu» (Exhortació apostòlica Christus vivit, 178). Cal prendre consciència que el do de la vida exigeix una resposta generosa i fidel. Mireu els sants i beats joves que van respondre amb alegria a la crida del Senyor: santa Rosa de Lima, sant Domènec Savi, santa Teresa del Nen Jesús, sant Gabriel de la Dolorosa, els beats —dins de poc declarats sants— Carles Acutis i Pier Giorgio Frassati, i tants altres. C cadascú va viure la vocació com un camí cap a la felicitat plena, en la relació amb Jesús viu. Quan escoltem la seva Paraula, el nostre cor crema dins nostre (cf. Lc 24,32) i sentim el desig de consagrar la nostra vida a Déu; aleshores uneix la voluntat de descobrir com i en quina forma de vida podem correspondre a l'amor que Ell ens dona primer.

Missatge del papa Francesc per a la 62a Jornada Mundial per les vocacions, 11 de maig de 2025

La Cadena de Pregària per les Vocacions, amb el lema: «**Pelegrins d'Esperança. El do de la vida**», t'ofereix l'ocasió de respondre a la crida que el Senyor et fa. Una crida que demana acollir la vida com a do i oferir-ho als germans també com a do. Un do que reclama el teu **agraïment** i la teva **disponibilitat a ser testimoni d'esperança**, anunciant amb la teva vida

Cadena de pregària per les vocacions - 2025

Pelegrins d'Esperança

El Do de la Vida

Diòcesis amb seu a Catalunya
Delegacions diocesanes de Pastoral Vocacional

www.cadenadepregaria.cat

que seguir Crist és font d'alegria. Per tant, no et cansis de demanar al Senyor nous testimonis, amb la certesa que Ell segueix cridant amb amor. A més de l'agraïment i la disponibilitat a ser testimoni d'esperança, acollir el do de la crida de Déu, et demana **aprendre l'estil de Jesús**, que passa pels llocs de la vida quotidiana, s'atura sense pressa i, mirant els germans amb misericòrdia, els porta a trobar-se amb Déu Pare. Així, **Jesús surt, veu i truca** per desvetllar el desig dels germans a posar-se en camí i trobar l'alegria de l'Evangeli.

L'Església necessita pastors, religiosos, missioners i matrimonis que sàpiguin dir «sí» al Senyor amb confiança i esperança. La vocació mai no és un do que es queda tancat al cor, sinó que creix i s'enforteix a la comunitat que creu, estima i espera. I atès que no pots respondre sol a la crida de Déu, necessites la pregària i el suport dels germans i germanes. No tinguïs por, respon al do de la crida de Déu.

Mn. Joan Pere Pulido
Delegat de la Pastoral Vocacional

Consulta el document
i els testimonis de
la Cadena de Pregària
per les Vocacions
en aquest codi QR

Bisbe Xabier als catequistes: «Hem de saber interpretar el llenguatge de les famílies sense prejudicis»

L'auditori de la Casa de l'Església es va omplir de gom a gom el passat diumenge 19 d'octubre, durant la celebració de l'Enviament de Catequistes. El bisbe Xabier va conversar i contestar les preguntes de la delegada de Catequesi, Isabel Campmany, i del públic assistent. Per al bisbe Xabier, un dels reptes que té la diòcesi quan es parla de la catequesi i el catecumenat és fer un replantejament adequat per arribar a tot arreu, també per arribar a les famílies.

Davant unes 130 persones, el bisbe Xabier va destacar que a les famílies se les ha d'anar a buscar amb el llenguatge que elles parlen, sense jutjar i sense prejudicis. A la pregunta d'Isabel Campmany sobre si hi ha o no necessitat de Déu a la nostra societat, el bisbe Xabier considera que sí, les famílies tenen necessitat de Déu

però l'Església no sap, en molts casos, interpretar com demanen aquesta necessitat.

Per la seva banda, Isabel Campmany va explicar que hi ha dos perfils de persones adultes. Les que no han completat els sagraments d'iniciació cristiana tot i haver-se batejat i les que no

coneixen la fe i decideixen començar el procés de conversió. Recordem que el lema que es proposa aquest curs és: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'Evangeli a tota la creació».

La trobada va acabar amb la celebració de la missa al Col·legi el Bon Salvador.

Trobada de responsables de les delegacions diocesanes de Missions de Catalunya

Els responsables de les delegacions de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya s'han reunit, recentment, per coordinar i compartir les iniciatives missioneres de cara al curs 2025-2026.

A la trobada hi va ser present la delegada de Missions del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, la Gna. Gràcia Navarro.

La trobada va ser presidida per Josep-Lluís Serrano, bisbe d'Urgell, membre de la Comissió Episcopal per a les Missions i la Cooperació entre les Esglésies de la Conferència Episcopal Espanyola i bisbe responsable de Missions de la Conferència Episcopal Tarraconense, després d'agafar el relleu

d'aquesta responsabilitat a David Abadías, bisbe auxiliar de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

Entre d'altres temes, es va fer una valoració de la Trobada Interdiocesana de Missions, celebrada a Tortosa el setembre de 2025, en la què s'ha iniciat un treball d'anàlisi en clau de futur del

servei que donen les delegacions de Missions arreu de les diòcesis.

Es va aprofitar també per fer una valoració de la Jornada del Domund 2025, celebrada el passat diumenge 19 d'octubre amb agraïment a les comunitats pastorals, escolars i de religiosos i religioses del territori. Es van

concretar, igualment, els espais de treball i de trobada previstos durant l'any —reunions, jornades i activitats formatives— i es va iniciar la preparació de l'Advent Missioner 2025 i de la Jornada de la Infància Missionera 2026.

Pel que fa als projectes i activitats comunes, es va confirmar la continuïtat de la iniciativa del Tren Missioner per a l'octubre de 2026, orientada a la sensibilització missionera especialment entre infants i joves.

Aquesta trobada referma el compromís de les delegacions de Missions de Catalunya de treballar en comunió per mantenir viva la dimensió missionera de l'Església.

AGENDA

Divendres 7 novembre, de 20.00 a 21.20 h. El bisbe Xabier presideix la missa a la catedral. Admissió a ordes i ministeri laical del lectorat a aspirants a diaques.

Diumenge 9 novembre. Dia de l'Església Diocesana. Jornada de Germanor, amb el lema «Tu també pots ser sant».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / Sl 68 / Lc 14,12-14]. Urgell: □ Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà de Lima; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès).

4. □ Dimarts [Rm 12,5-16a / Sl 130 / Lc 14,15-24]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / Sl 111 / Lc 14,25-33]. Sant Feliu de Llobregat: □ Beata Maria Ràfols i Bruna,

vg. Urgell: □ Sant Martí de Porres, rel. Santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Dijous [Rm 14,7-12 / Sl 26 / Lc 15,1-10]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, prevs. i companys, mrs.; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemés (València).

7. ■ Divendres [Rm 15,14-21 / Sl 97 / Lc 16,1-8]. Lleida: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i

Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Dissabte [Rm 16,3-9.16.22-27 / Sl 144 / Lc 16,9-15]. Santa Isabel de la Santíssima Trinitat, vg.; sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per màrtirs coronats; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Diumenge vinent, Dedicació de la Basílica del Laterà (lit. hores: 4a setm.) [Ez 47,1-2.8-9.12 / Sl 45 / 1C 3,9b-11.16-17 / Jo 2,13-22]. Festa del Sant Crist de Balaguer.

Tots els Fidels Difunts (C)

COMENTARI

«Allò que fèieu a
cadascun d'aquests
germans meus,
per petit que fos,
m'ho fèieu a mi»

No hi ha dubte que la mort és sempre un enigma: què hi ha després de la mort? Què ens espera quan acabem aquesta vida mortal? Avui, en aquest dia dels Fidels Difunts, la Paraula de Déu ens dona la resposta. Isaïes ens diu que el Senyor ens prepararà, després de morir, un convit en el que farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles; engolirà per sempre la Mort. Per tant, aquesta desaparició per sempre de la nostra vida; no ens ha de fer por la mort temporal perquè és la porta a la Vida plena. Per això el Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes. Continua el profeta: *Alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat*: és la salvació plena i total. Amb altres paraules també ens ho recorda sant Pau: *Mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això tant si vivim com si morim som del Senyor, ja que si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius*. Per tant, Crist és el Senyor que ha vençut la mort amb la seva mort i ens obre la vida a tots nosaltres; la mort ja no té cap poder: l'únic Sobirà és Crist. Però això sí, en aquest moment final ens cal donar compte a Déu de la pròpia vida. I què ens demanarà el Senyor en aquell moment? Ens ho diu clarament l'evangeli, a través d'una paràbola en la que Jesús es presenta com a Rei i dirà: *Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne preparat des de la creació del món*. Què han fet aquestes persones? *Quan tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despulat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm*. Aquest serà l'examen final. I aquells que sentiran: *Aneu-vos-en al foc etern* és precisament perquè no han fet tot això. Sabem, doncs, què ens demanarà el Senyor per entrar a la vida. Només cal que ho posem en pràctica. El que fem als altres ho fem a Crist; el que deixem de fer als altres ho deixem de fer a ell. La pregunta de l'examen és clara: l'aprovaréu?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6a.7-9)

Aquell dia, en aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortal·la les nacions, engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor.

Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat.

► Salm responsorial (102)

R. El Senyor és compassiu i benigne.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9.10b-12)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu, tal com diu l'Escriptura: «Ho juro per la meua vida, diu el Senyor: Davant meu s'agenollarà tot-hom, i tota llengua confessarà a Déu les seves culpes».

Per tant, cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despulat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm».

Els justos li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?»

El Rei els respondrà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi».

Després dirà als de la seva esquerra: «Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veïreu despulat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar».

Els li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?»

Ell els contestarà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi».

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna».

► Lectura del libro de Isaías (Is 25,6a.7-9)

Aquel día, preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos.

Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado».

► Salmo responsorial (102)

R. El Señor es compasivo y misericordioso.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 14,7-9.10c-12)

Hermanos:

Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos ya muramos, somos del Señor. Pues para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de muertos y vivos.

De hecho, todos compareceremos ante el tribunal de Dios, pues está escrito: ¡Por mi vida!, dice el Señor, ante mí se doblará toda rodilla, y toda lengua alabará Dios.

Así pues, cada uno de nosotros dará cuenta de sí mismo a Dios.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre, heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme».

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?».

Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis».

Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis».

Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?».

Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no lo hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo».

Y estos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna».